

Uçan Çaydanlık

Yavuz DEMİRKIRAN

Uçan Çaydanlık

Yavuz DEMİRKİRAN

Büyükbaba Henry, kırsal bölgenin kenarındaki küçük kulübesinde yaşayan neşeli bir mucitti. Eski eşyalarla uğraşmayı severdi ve en sevdiği şey, altın süslemeli ve çiçek desenli, parlak krem rengi bir çaydanlıktı. Güneşli bir sabah, onu ılık limonata ile doldurup masaya koydu. Aniden çaydanlığın küçük pirinç pervanesi vızıldamaya başladı ve masadan havalandı!

Büyükbaba Henry'nin parıldayan mavi gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında kocaman açıldı. Çaydanlığın havada süzülüşünü, küçük parlayan göstergesinin titreşmesini izledi. Hemen günü geçirmeye gelen torunu Lily'yi çağırdı. Lily sarı yağmurluğu dalgalanarak, çilli yüzü merakla dolu bir halde içeri koştu. "Büyükbaba, çaydanlığın uçuyor!" diye bağırdı, aralıklı dişleriyle gülümseyerek.

Büyükbaba Henry kıkırdayıp beyaz bıyığını sıvazladı. "Ilık limonata olmalı!" dedi. Çaydanlığın pusulalı küçük deri kemerini bağlayıp üstüne çıktı. Lily arkasından atladı, kızıl kahverengi saçları zıpladı. Çaydanlık yavaşça mavi gökyüzüne yükseldi ve kulübeye el salladılar. Uçan çaydanlık bir kır macerasına hazırdı!

Yeşil tepelerin ve yamalı tarlaların üzerinde süzıldüler. Aşağıda inekler şaşkınlıkla yukarı baktı. Çaydanlığın emziği limon kokulu küçük buhar bulutları çıkardı. Lily, evlerin parlak renklere boyandığı ve bahçelerin komik şekillerde büyüdüğü tuhaf köyleri işaret etti. "Bak, büyükbaba!" diye bağırdı. "Şu ev ayakkabıya benziyor!" Süzölüp geçerken güldüler.

Kısa süre sonra, isli gri ve turuncu tüylü, mavi örgü atkılı küçük bir kuş olan Pip'in önderlik ettiği bir baca kuşları ailesiyle tanıştılar. Pip minik bir atkı takıyordu ve bacalarda yaşamaktan tüyleri yanmıştı. "Yukarıdakiler, merhaba!" diye cıvıladı Pip. "Özel bir şey görmek ister misiniz? Beni takip edin!" Kuşlar öncülük etti ve çaydanlık vızıldayarak onları izledi.

Pip onları bulutların arasında süzölen gizemli bir yüzen meyve bahçesine götürdü. Çimenli bir adada elma ve armut ağaçları büyüyor, kökleri havada sarkıyordu. "Vay canına!" diye soludu Lily. "Nasıl yüzüyor?" Pip, bahçenin büyüyle dolu olduğunu ve meyvelerin gökyüzündeki en tatlı meyveler olduğunu açıkladı. Yumuşak çimenlere usulca indiler.

Yüzen meyve bahçesini keşfedip sulu elmalar ve armutlar topladılar. Lily, dallardan ve bir şapkadan yapılmış minik bir korkuluğu fark etti. Büyükbaba Henry ağaçları inceledi ve köklerinin parlayan mantarlarla dolaşmış olduğunu gördü. "Dahice!" dedi. "Mantarlar adayı yüzecek kadar hafifletiyor." Bahçede yaşayan bir tavşan ailesiyle arkadaş oldular.

Ama çaydanlığa döndüklerinde gösterge düşüktü ve pervane yavaşlıyordu. "Olamaz!" diye bağırdı Büyükbaba Henry. "Limonata bitiyor!" aydanlık artık uamıyordu ve yüzen meyve bahçesine kondu. Yerden yüksekte mahsur kalmışlardı ve güneş batmaya başlıyordu. Lily endişeli görünüyordu. "şimdi ne yapacağız?"

Pip yanlarına kanat çırparak indi. "Endişelenmeyin," diye cıvıladı. "Ailem yardım edebilir. Her bacayı ve her esintiyi biliriz. Ama çaydanlığınızı çalıştırmak için yeni bir yola ihtiyacımız var." Büyükbaba Henry bıyığını sıvazlayıp derin düşündü. Lily bahçeye bakındı ve bir fikri oldu. "Büyükbaba, mantarlar parlıyor! Belki onların da gücü vardır!"

Büyükbaba Henry'nin gözleri parladı. "Lily, sen bir dahisin!" Birkaç parlayan mantarı dikkatlice toplayıp çaydanlığın su deposuna koydu. Ama çaydanlık hareket etmedi. "Belki sıcaklığa ihtiyaçları vardır," diye önerdi Lily. Mantarları sıcak bir beze sardılar ve gösterge yeniden parlamaya başladı. Pervane yavaşça, sonra daha hızlı döndü!

Çaydanlık yüzen meyve bahçesinden havalandı ama dengesizce sallandı. "Daha fazla güce ihtiyacımız var!" dedi Büyükbaba Henry. Sonra Pip'in aklına zekice bir fikir geldi. "Baca kuşları bacalarından sıcak hava üfleyebilir!" diye cıvıladı. Kuşlar çaydanlığın etrafında uçup kanatlarını çırparak mantarlara sıcak hava üfledi. Çaydanlık daha yükseldi ve dengelendi.

Kuşların yardımıyla çaydanlık akşam gökyüzünde düzgünce süzüldü. Mantarlar sıcak bir şekilde parladı ve gösterge tam gücü gösterdi. Büyükbaba Henry ve Lily sevinçle bağırdı. "Teşekkürler, Pip ve ailesi!" diye seslendiler. Kuşlar vedalaşıp bacalarına geri uçtu. Uçan çaydanlık, gün batımı bulutları pembe ve altın rengine boyarken eve yöneldi.

Uçarlarken Lily, "Büyükbaba, sorunu mantarlar ve kuşlarla çözdük!" dedi. Büyükbaba Henry başını salladı. "Doğru, Lily. Hayal gücümüzü kullanarak birlikte çalıştığımızda, sıradan şeyler olağanüstü olabilir." Çaydanlık altın süslemeleri parlayarak onaylarcasına vızıldadı. Kırsal bölgenin üzerinde süzülüp yıldızların parlamaya başlamasını izlediler.

Ay yükselirken bahçeye usulca indiler. Büyükanne sıcak bir akşam yemeğiyle bekliyordu. "Neredeydiniz?" diye sordu. Lily ve Büyükbaba Henry birbirine gülümsedi. "Uçan çaydanlık macerasındaydık!" dedi Lily. Büyükanne'ye yüzen meyve bahçesini, baca kuşlarını ve akıllıca mantar gücünü anlattılar. Çaydanlık masada duruyordu, pervanesi hareketsizdi.

Ertesi sabah Büyükbaba Henry çaydanlığı parlattı ve üzerine "Maceraya Hazır" yazan küçük bir tabela astı. Lily onu ılık limonata ile doldurdu ve çaydanlık canlanarak vızıldadı. "Yine gidebilir miyiz?" diye sordu Lily. "Elbette!" dedi Büyükbaba Henry. "Ama yanımıza fazladan limonata ve belki biraz da mantar alalım!" Güleştüler, daha fazla maceraya hazırdılar.

O günden sonra uçan çaydanlık her zaman bir yolculuğa hazırды. Lily ve Büyükbaba Henry daha birçok harikayı keşfettiler ama yüzen meyve bahçesini ve baca kuşlarını asla unutmadılar. Ve ne zaman bir sorunla karşılaşsalar, biraz yaratıcılık ve ekip çalışmasıyla eski bir çaydanlığın bile olağanüstü şeyler yapabileceğini hatırladılar.